

Успешно одржан добротворни банкет у Њујорку

„Ово је живи храм, рањен, спаљен и нагорео, попут феникса чека да се подигне из пепела.“ (Епископ Иринеј)

У суботу, 5. новембра 2016. године, у Њујорку је одржан добротворни банкет за прикупљање средстава за обнову Саборног храма Светог Саве, који је пострадао у пожару на Ускрс, 1. маја, ове године. Истовремено је овај банкет био и добродошлица новоизабраном Епископу источноамеричке Епархије, Његовом Преосвештенству Г. Иринеју (Добријевићу). О изузетном успеху овог догађаја сведочи чињеница да су организатори морали да огласе да су сва места била распродата, и да сала није могла да прими више од 340 званица. Овом добротворном банкету присуствовали су, између осталих, црквени великодостојници, представници власти, академици, привредници и спортисти, који су дошли из Вашингтона, Бостона, Кливланда, Њујорка и околине да подрже обнову храма. Међу њима су били новоизабрани Епископ источноамерички, Његово Преосвештенство Г. Иринеј; Његово Височанство Престолонаследник Александар Карађорђевић; Његово Блаженство Г. Тихон, Митрополит Вашингтона и све Америке и Канаде (првојерарх Православне цркве Америке); Његово Преосвештенство Г. Севастијан Епископ Зилитиса (Епископ Грчке Православне Архиепископије у Америци); Његово Преосвештенство Епископ Вустера и Нове Енглеске Г. Јован (Епископ Архиепископије Антиохијске Православне цркве у Северној Америци); г. Владе Дивац, прослављени кошаркаш и хуманиста; др Зорка Милић, председница организационог одбора; гђа Ребека МекДоналд, чувена предузетница и добротвор; протојереј-ставрофор др Живојин Јаковљевић, старшина Саборног храма Светог Саве; протојереј Владислав Радујковић, парох храма Светог Саве; г. Ненад Милинковић, председник црквеног одбора и Канон др Роберт Рајт (познати професор и свештеник Епископалне цркве у пензији).

Банкет је отворен химнама Србије и САД, које је извео оперски певач Димитрије Лазић, и молитвом Оче наш, коју је отпевао хор Саборног храма Светог Саве, под руководством диригента др Милоша Раичковића. Изузетно угодну и пријатну атмосферу додатно су увеличали изврстан програм класичне музике и садржајне поруке одабраних говорника. Музичари који су наступали били су: Димитрије Лазић, баритон, Ђорђе Нешић, клавир, Ана Танасијевић, флаута, Јана Петровић, клавир, Ана Милосављевић, виолина, Вукан Станишић, клавијатуре и Срђан Ћивоје, гитара.

Отварајући програм водитељ Марко Јовановић, је нагласио значај обнове Саборног храма као места молитве, утехе и окупљања. Ову поруку поновио је и председник Црквеног одбора, Ненад Милинковић, захваливши се његовим члановима на труду и напору, које су нарочито уложили у протеклих шест месеци.

Међу говорницима, и онима који су својим речима и својом појавом одушевили присутне, биле су две успешне и познате личности из света привреде и спорта, гђа Ребека МекДоналд и г. Владе Дивац. Говорећи о Богом даној снази, гђа Ребека МекДоналд је изразила убеђење у то да Срби имају довољно духа и чврсте воље да обнове Саборни храм

и да не сумња у то ће они у томе успети. „Сви смо ми много заузети, али смо сви и Срби. Као Срби морамо да се удружимо и да се постарамо да овај храм, када се обнови, буде још лепши. Да ли је то изводљиво? Свим срцем верујем да јесте. Ако ико то може да постигне, то могу Срби.”

Г.ђа МекДоналд је овом поруком потврдила једну важну чињенцу, а то је да овај пројекат обнове храма подразумева двоструки опоравак. То јесте, колико год да физичка конструкција служи духу, толико и тај дух осмишљава ту грађевину и подиже је. Физичка структура храма има смисао захваљујући постојању њених верника, пуних духа, који представљају живи организам, који својим постојањем даје живот материјалном здању. У том контексту, старшина храма Светог Саве, протојереј-ставрофор др Живојин Јаковљевић, истакао је да је потреба за обновом молитвеног места подједнако важна као и потреба за духовним укрепљењем верних, „живе цркве.” „Циљ ове вечери није само да се обнове камен и опека нашег храма, већ много више од тога. Циљ је да се овом обновом опорави жива црква и да се њеном верном народу ојача воља, пружи утеха и улије нада.”

У овом погледу Саборни храм Светог Саве благодари једној изузетној личности, посвећеној хуманитарним акцијама, Његовом Височанству Престолонаследнику Александру, на жртви коју је показао преваливши велики пут да би присуствовао овој донаторској вечери. Његово Височанство од малена памти Саборни храм Светог Саве. У свом обраћању, он се присетио како су га родитељи, Њихова Величанства блажене успомене Краљ Петар II и Краљица Александра, доводили у Саборни храм у Њујорку. Попут својих предака, који су гајили дух ктиторства и градитељства, Његово Височанство Александар, такође остао је веран овој традицији.

Потребно је истаћи да је ово донаторско вече у многоме било успешно захваљујући вредној и веома цењеној парохијанки Саборног храма, др Зорки Милић, која већ дуги низ година редовно организује оваква окупљања. Видно потресена трагедијом која је задесила Саборни храм, др Милић се у свом обраћању присетила речи охрабрења, које јој је упутио њен свештеник, протојереј Ђокан Мајсторовић, док је црква пламтела у пожару: „Не брине, Зорка. Бог ће се постарати“. И, заиста, „Бог се постарао у виду новоизабраног Епископа источноамеричког Г. Иринеја“. Др Милић је додала: „Ваше Преосвештенство, очи ове рањене парохије упрте су у Вас, у очекивању утехе, исцељења, духовног вођства, и опоравка наших сломљених срца“

Следећи ову поруку, новоизабрани Епископ источноамерички Г. Иринеј јасно је нагласио да ће се храм Светог Саве, уз Божију помоћ, поново уздићи и узвисити као светионик, не само града Њујорка, већ Сједињених Америчких Држава и целе наше свете Цркве. Ову поруку су одушевљене званице пропратиле снажним и дуготрајним аплаузима, осећајући да је са новоизабраним епископом дошао нови дух и нови полет. Свестан велике части која му је пружена, Преосвећени Владика је истакао да је исто тако свестан и огромне одговорности која је са овом чашћу њему поверена. „Заиста сам посебно почаствован и радостан што сам вечерас са вама први пут као ваш нови архипастир, архијереј и духовни отац. Ово није само част и задовољство, већ истовремено и велика

одговорност стављена на моја плећа због љубави коју сте тако несебично и драговољно излили на моју маленкост. И да вам служим, морам. Служићу вам свим срцем докле год ми Господ буде дао да живим на овоме свету.“ Преосвећени Владика присетио се васкршњег понедељка у манастиру Светог Саве у Илајну, у Аустралији, и бола којим је био прожет када је чуо страшну вест о пожару у коме је пострадао Саборни храм Светог Саве у Њујорку. Сетио се и Сабора архијереја у Београду и тешке одлуке коју је морао да донесе: да напусти своју паству у Аустралији и Новом Зеланду и да прихвати нови позив и стане на чело источноамеричке Епархије.

„Веома сам поносан и почаствован што сам добио ово место, овај положај, да будем ваш духовни отац,” рекао је Преосвећени Епископ Иринеј. „Грлим вас и кажем: ви сте деца коју ми даде Бог, а ја сам отац који се даде вама. Молим се да можемо заједно да деламо на испуњењу сна свих нас, обнови овог предивног Саборног храма Светог Саве, како би сви знали да су Срби овде. Они су овде, и никада неће отићи одавде, и никада неће напустити овај велики дар који им је дат,” наставио је Владика Иринеј. „Веома сам се потресао када ми је неко рекао: „Ваша црква је рушевина.” „Није рушевина,” узвратио сам. „То је живи Саборни храм, рањен, оштећен и нагорео, који чека да се попут феникса подигне из пепела.” Цитирајући Светог Николаја Жичког, додао је: „Узмите истину, запалите је и чекајте док од ње не остане само жар. Закопајте је у земљу на дубину од шест стопа, одмакните се од ње, али је не напуштајте и посматрајте. Угледаћете нову, прекрасну биљку, која ће процветати из тог жара. Наш храм неће бити разорен већ ће се узвисити као некад. Биће светилник свем Православљу,” надахнуто је закључио Владика Иринеј, захваливши се почасним званицама и свим гостима, који су дошли да подрже обнову Саборног храма.

Током целе вечери приказивани су снимци храма, неки од њих скорашњи, а неки снимљени пре више од седамдесет година. Нису се могле сакрити сузе у очима парохијана, искрено везаних за овај храм, који заједно тугују због његовог губитка, али који су одлучни и решени да га, под руководством Његовог Преосвештенства Епископа Иринеја, у блиској будућности обнове.

Протојереј-ставрофор Александар Влајковић
Протојереј-ставрофор др Живојин Јаковљевић

Фото: Милан Милатовић